

19. Isten törvénye

Isten törvényének nagy alapelveit a Tízparancsolat foglalja össze. És Krisztus cselekedete is ezt szemlélteti. A Tízparancsolat Isten szeretetét, akaratát fejezi ki és meghatározza az ember magatartását és kapcsolatait. Ez minden korban, minden emberre kötelező. Ez a törvény Isten és népe közötti szövetség alapja, és Isten általánosan zsinalmas. A Szentlélek munkája által mutat a bűnre, és vigyázat breszt a Megváltás útján. A megváltás nem cselekedetekből, hanem kegyelemből van, és a kegyelem győzelmese a Tízparancsolat betartása. Az engedelmeskedés fejleszti a keresztény jellemet és boldogságot ad. Ez bizonyítja az Isteni szeretetet és embertársaink iránti aggodalmunkat. Az engedelmes hit Krisztus által hatalmas hatalmat mutatja be, és a győzelem erőt ad a keresztény bizonyosságtalán. (2Móz 20:1-17; Zsolt 40:7-8; Mt 22:36-40; 5Móz 28:1-14; Zsid 8:8-10; Jn 16:7-10; 1Jn 5:3; Róm 8:3-4; Ef 2:8-10; Zsolt 19:7-14; Mt 5:17-20)

Minden szem a hegyre szegeződött. A hegy ormát egyre sűrűbb felhő takarta, amely egyre lejjebb ereszkedett, és végül az egész hegyet titokzatossáig borította. A szőlőtől villámok cikáztak, és mennyei hangok visszhangzottak. "Az egész Sinai-hegy pedig füstös volt, mivel hogy leszállott arra az Isteni tűzben, és felmegy vala annak füstje, mint a kemencének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala... és a kövön szava mindinkább erősödik vala." (2Móz 19:18-19) Isten jelenlétének ez a megnyilatkozása olyan hatalmas volt, hogy egész Izrael remegett.

A mennyei hangok és a kövön hangja hirtelen elhallgatott. Félreleheltem lett a csend. Isten a hegyen állt. Sűrű szőlőtől vette körül, és megszűnt a szőlőtől. Népe iránti mély szeretettel indítva kihirdette a Tízparancsolatot. Mózés a győzelem szavát: "Az Isten a Sinai-hegyről jött... tízezer szent kövön jelent meg, jobbra felől tízezer törvény vala a szőlőmukra. Bizony, szereti Ő a népet! Mind a kezdenél vannak az Ő szentjei, odaszegődnek a te lábaidhoz, és hallgatják a te beszédeidet" (5Móz 33:2-3).

Amikor Isten a Sinai-hegyről kihirdette a törvényt, nemcsak a világegyetem fenséges és legfőbb tekintélyeként, hanem népe megváltásának is kinyilatkoztatta magát (2Móz 20:2). Mivel Ő Megváltás, nemcsak Izraelnek, hanem az egész emberiségnek megparancsolta (Préd 12:15), engedelmeskedjenek a törvénynek, minden részletre kiterjedő és határozott szabálynak, amely magában foglalja az embernek Isten és embertársai iránti kötelességeit.

Isten a következőket mondta:
"Ne legyenek néked idegen isteneid mellettem."

Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy amelyek

alatt a földön, vagy amelyek a vizekben, a föld alatt vannak.

Ne imádd, és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr, a te Istened, földön szerető Isten vagyok, aki megbíntem az atyájként a fiakban, harmad- és negyediglen, akik engem gyűlölnék. De irgalmasságot cselekszem ezeriglen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják.

Az Úrnak, a te Istenednek nevét híjba fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Úr bántani, aki az ő nevét híjba felveszi.

Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat; de a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja; semmi dolgot se tegy azon, se magad, se fiad, se leányod, se szolgálj, se szolgálj leányod; se barmod, se jévevényed, aki a te kapuidon belül van; mert hat napon teremt az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovók. Azért megáldjál az Úr a szombat napját, és megszentel az.

Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened át teneked.

Ne íj.

Ne paráználkodjál.

Ne lopj.

Ne tegy a te felebarátod ellen hamis tanónyságot.

Ne kávd a te felebarátodnak hájít. Ne kávd a te felebarátodnak feleséget, se szolgálj, se szolgálj leányát, se íkrét, se szamarát, és semmit, ami a te felebarátod" (2Máz 20:3-17).

Á

A tervény természet

Isten tervénye - a

T-zparancsolat - Isten jellemnek tükörképe, amely az erkölcsi, a lelki és a minden részletre kiterjedő, egyetemes elveket foglalja magában.

A tervényad

jellemnek tükörképe. A Szent-rés Isten tulajdonságaival azonos-tja Isten tervényét. Akárcsak Isten, "azaz Ásnek tervénye tükörképes", és "azaz Ásnek parancsolata világos" (Zsolt 19:8-9). "A tervény szent, és a parancsolat szent, igaz és jóságos." (Róm 7:12) "Minden parancsolatod igazságig. Rógtól fogva tudom a te bizonyosságaid felől, hogy azokat tervényeddel állandóan tetted." (Zsolt 119:151-152) Valóban, "minden parancsolatod igaz" (Zsolt 119:172).

Erkölcsei tervény. A T-zparancsolatban Isten

elmondja, hogyan kell az embernek viselkednie. A T-zparancsolat meghatározza Teremtőnkkel és Megváltóunkkal való viszonyunkat és embertársaink iránti kötelességünket. A Szent-rés Isten tervényének Ájthátságait bűnnek nevezi (1Jn 3:4).

Lelki tervény. "A tervény lelki." (Róm 7:14) Ezért

a tervénynek csak a Lélek gyümölcseit termő lelki ember tud engedelmeskedni (Jn 15:4; Gal 5:22-23). Isten Lelke teszi közzé az embert Isten akaratának cselekvésére (ApCsel 1:8; Zsolt 51:11-14). Ha Krisztusban maradunk, megkapjuk a szökéses erőt ahhoz, hogy dicsőségre gyümölcsezt teremhessünk (Jn 15:5).

Az emberi tervények csak a

lájthat cselekedetekre vonatkoznak. A T-zparancsolatnak azonban "nincs határa" (Zsolt 119:96); legtitkosabb gondolatainkra, vágyainkra és érzéseinkre is kiterjed, mint amilyen a főlátkenység, irigység, kávéinság és becsvágy. A Hegyibeszédben Jézus hangsúlyozta a tervény lelki kiterjedését, megvilágítva azt, hogy a tervény Ájthágsa a szében kezdődik (Mt 5:21-22, 27-28; Mk 7:21-23).

Pozitív tervény. A T-zparancsolat tervény, mint a

tilalmak sorozata. A T-zparancsolat nagy horderejű elveket tartalmaz. Nemcsak arra terjed ki, hogy mit nem szabad cselekednünk, hanem arra is, hogy mit kell cselekednünk. Nemcsak tartózkodnunk kell a bűnös cselekedetektől és gondolatoktól; meg kell tanulnunk jóra használni Isten adta közzégeinket és ajándékainkat. Tehát minden nemleges parancsnak van egy igenlő párja.

Például a hatodik parancsolatnak: "Ne ijedj!", pozitív oldala is van: "Őrizd az életet!" Isten azt akarja, hogy követői igyekezzenek mindazok jérémtől és boldogságáig vezető elősegíteni, akik befolyásuk hatására bekerülnek. Melyekben az evangéliumi megbízás - a megvilágítás és a Jézus Krisztusban való ártó élet járóra - a hatodik parancsolatban foglalt igenlő elven alapszik." [1]

A Tízparancsolat tizedikét
 Nem a tiltás, hanem az irgalom felől kell megközelíteni. Tilalmai az engedelmesből származó boldogság biztosítékai. Ha Krisztusban fogadjuk el, a Tízparancsolat megtisztítja jellemünket, s ezáltal boldoggá tesz bennünket az ártókkal való ságban. Az engedelmes ember számára a Tízparancsolat védőfalat jelent. Isten jóságát szemléli benne, aki az igazságig változhatatlan elveinek kinyilatkoztatása által meg akarja oltalmazni az embert a tizedik parancsolat okozta minden rossztól." [2]

Egyszerű tizedik. A Tízparancsolat mindenre kiterjed a maga egyszerű tanításában. E parancsolatok olyan rítvidék, hogy egy gyermek is hamar megtanulhatja a világról azokat, mégis olyan sokrétűek, hogy minden előfordulható büntetést érintenek.

Isten tizedikében nincs titokzatosság. Mindenki megértheti a benne foglalt nagy igazságot. A legszerényebb kárpessző ember is megértheti rendelkezését, életét és jellemét a benne foglalt mennyei szírműrtákhöz igazánthatja." [3]

Az elvek tizediké. A Tízparancsolat minden helyes elv összefoglalása, minden korszak emberiségének számára. A Szentírás ezt mondja: "Istenet féljed, és az Ő parancsolatait megtartsad; mert ez az embernek fő dolga!" (Préd 12:15).

A Tízparancsolat - a tíz-ige (2Móz 34:28) - két részből áll. Ezt jelzi a két kötet, amelyre Isten ráírta (5Móz 4:13). Az első nagy parancsolat Teremtőnk és Megvilágításunk iránti kötelességünket, az utolsó hat pedig az emberek iránti kötelességünket szabályozza. [4]

Ez a két részre osztás a szeretet két nagy alapvetőből származik, amely alapján Isten iránti országot: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat" (Lk 10:27, v. 5Móz 6:4-5; 3Móz 19:18). Aki követi ezeket az elveket, az szíhangban lesz a Tízparancsolattal, mert a parancsolatok ezeket az elveket részletesebben fejezik ki.

Az első parancsolat az

igaz Isten kizárólagos imádságát elő. A második megtiltja a bálványimádságot.[5] A harmadik eltiltja Isten nevét tiszteletlenül emlegetést, beleértve a hamis esküt. A negyedik a szombat megtartására szólít, az igaz Istent a Mennyben és a Föld teremtőjeként mutatja be.

Az ötödik parancsolat

kimondja, hogy a gyermekek engedelmeskedjenek, szüleiknek, Isten olyan eszközeinek, akiknek tovább kell adniuk kinyilatkoztatott akaratát az utáknak káprázatos nemzedékeknek (Iáísd 5MÁz 4:6-9; 6:1-7). A hatodik valódi az életet, mint szent dolgot. A hetedik megparancsolja az erkölcsi tisztaságot, az oltalmazza a házastársi kapcsolatot. A nyolcadik valódi a tulajdon. A kilencedik őrzi az igazmondást, az a bűntől a becstelenségtől. A tizedik pedig minden emberi kapcsolat gyökerét érinti, mert megtiltja a mások tulajdonának káprázatos imádságát.[6]

Páratlan tervény. A Tízparancsolatnak az a csodálatos sajátossága, hogy Isten az egész nép számára hallhatóan mondta e szavakat (5MÁz 5:22). Nem bánta ezt a tervényt a felelősen emberi értelemre, hanem a parancsolatokat saját ujjával valóste kötöblára, amelyet a templom frigidájában kellett őrizni (2MÁz 31:18; 5MÁz 10:2).

Isten úgy segítette

Izraelt a parancsolatok alkalmazásában, hogy kiegészítő tervényeket adott, amelyek részletezték a vele és egymással való viszonyukat. E tervények egyrészt Izrael polgári ügyeire szisztematikusultak (polgári tervények), másrészt a szentélyszolgálat szertartásait szabályozták (ceremoniális tervények). Isten e kiegészítő tervényeket káprázatoson, mázsesen keresztül káprázolte a néppel, aki beírta ezeket a "tervényekbe", az azt az Isten "szavak" oldalához" tette (5MÁz 31:25-26) - nem a ládában, ahova Isten legfőbb kinyilatkoztatását, a Tízparancsolatot helyezte. Ezeket a kiegészítő tervényeket mázses tervényeknek káprázatoson (Jáz 8:31; Neh 8:1; 2Kr 25:4) vagy egyszerűen mázses tervényként (2Kir 23:25; 2Kr 23:18) ismerték.[7]

Gyönyörűség

tervény. Isten

tervény megint a lelket. "Úgy szólított a zsoltsáíí: "Mely igen szeretem a te tervényed, egészen napestig arról gondolkodom!" "Inkább szeretem... a te parancsolataidat, mint az aranyat, mint a legisztább aranyat." Míg amikor "nyomorúság és keserűség ort engem... a te parancsolataid gyönyörűségeim nékem" (Zsolt 119:97, 127, 143). Azoknak, akik szeretik Istent, "az ő parancsolatai... nem nehezek" (1Jn 5:3). A tervényszegők tartják a tervényt súlyos ígének, hiszen a bűns ember "Isten tervények nem engedelmeskedik, mert nem is teheti" (Rám 8:7).

Á

A tervény cölja

Isten azért adta a tervét, hogy általa népe sok-sok földjében részesüljön, és olyan kapcsolatba lépessen vele, amely az édváltságát munkálja. Figyeljétek meg az alábbi jellegzetes cölöket!

Kinyilatkoztatja

Isten akarata az emberiségnek. A Tízparancsolat - mint Isten jellemének és szeretetének kifejezője - kinyilatkoztatja, mi Isten akarata és cölje az emberiséggel. Isten teljeskedésének engedelmesgetését kívánja, és ezért ha valaki az egész tervét megtartja is, de ezt egy ellen, az egésznek megfontolásában bűntől" (Jak 2:10). A tervét - mint az élet szabályi iránti engedelmeskedés - elengedhetetlen az édváltságához. Krisztus ezt mondta: "Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat" (Mt 19:17). Ez az engedelmeskedés csakis a bennünk lakozó Szentlélek segítségével lehetséges.

Isten szavának alapja

Más szóval

leírta a Tízparancsolatot - az egyet magyarizálva tervével együtt - a szavának kinyilatkoztatásának nevezett kinyilatkoztatásban (2Móz 20:1-24:8).[8] Később a Tízparancsolatot "az emberiségnek tálalásának" nevezte, jelezve ezzel fontosságukat, mert az "az emberiségnek szavának alapját képezik (5Móz 9:9; v. 4:13; egyet tálalásukat a szavának görögül írod és kinyilatkoztatásukat 7. fejezetében).

Az életet meg kell érteni. "Minden parancsolatod igaz", ugyanígy, mint Isten (Zsolt 119:172). Ezért a tervét az igazságban és igazságban. Isten nem lelkiismeretünk, hanem ezeknek az igaz elveknek az alapjain fog megélni mindnyájunkat. "Az Isten félé, és az ő parancsolatait megtartsad" - mondja a Szentírás -, "és...mert minden cselekedetet az Isten életre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az" (Préd 12:15-16; v. Jak 2:12).

Az emberek lelkiismerete

az emberek lelkiismerete. Egyesek "ézeröten", mások "megfertőztetett", "érgonos" vagy "meg van bolygózva" (1Kor 8:7, 12; Tit 1:15; Zsid 10:22; 1Tim 4:2). Mint az "az emberiség, bármilyen jó is működik, pontos megértéshez kell beállítani", hogy használható legyen. Lelelkiismeretünk azt mondja, helyesen kell cselekednünk, de azt nem mondja meg, hogy mi a helyes. Csak az Isten nagy megértéséhez, tervéhez igazított lelkiismeret tarthat vissza bennünket a bűntől.[9]

Megmutatja, mi a

bűn. A

Tízparancsolat nélkül az ember nem járhatja tisztán Isten szavát, saját bűntől és a megértés szavától.

Ha az ember nem tudja, hogy ÁjthÁjgta Isten tÁrvÁnyÁt, elveszett ÁjllapotÁjt sem ÁrzÁkeli, Ás azt sem, hogy szÁksÁge van Krisztus engesztelÁ vÁrÁre.

A tÁrvÁny olyan, mint a tÁkÁr (IÁsd Jak 1:23-25), amelyben az ember meglÁjtja valÁsÁigos ÁjllapotÁjt. Azok, akik belenÁznek, Isten igaz jellemÁvel ellentÁtben, meglÁjtÁjk jellemÁk fogyasztÁkossÁigait. TehÁjt az erkÁlcsi tÁrvÁny megmutatja, hogy Isten elÁtt az egÁsz vilÁig bÁnÁs (RÁm 3:19), Ás mindenkinek szÁmot kell adnia magÁjráÁ Istennek.

Áza bÁn ismerete a tÁrvÁny Ájltal vagyon" (RÁm 3:20), mert Áza bÁn... a tÁrvÁnytelensÁg" (1Jn 3:4). PÁj vilÁigosan mondta: Áza bÁnt nem ismertem, hanem csak a tÁrvÁny Ájltal" (RÁm 7:7). A tÁrvÁny meggyÁzi a bÁnÁsÁket bÁnÁs voltokrÁ, felismerteti velÁk, hogy a haragvÁ Isten Á-tÁlete alatt vannak. EbbÁl megÁrtik, hogy kÁptelenek segÁteni magukon.

EszkÁz a megtÁrÁshez. Isten tÁrvÁnye az az eszkÁz, amellyel a SzentÁlek az embert megtÁrÁshez akarja vezetni. ÁAz Árnek tÁrvÁnye tÁkÁletes, megelevenÁ-ti a lelket." (Zsolt 19:8) MeglÁjtva valÁdi jellemÁket, felismerjÁk, hogy bÁnÁsÁk vagyunk; halÁlra vagyunk Á-tÁlve, Ás nincs semmi remÁnyÁnk - Ás felfogjuk, hogy MegvÁjtÁra van szÁksÁgÁnk. Ekkor szÁmunkra sokat jelent az evangÁlium jÁ hÁ-re. A tÁrvÁny Krisztushoz vezet, az egyetlenhez, aki megszabadÁ-that kÁtsÁgbeejÁ helyzetÁnkbÁl.[10] E tÁny fÁnyÁben hivatkozott PÁj mind az erkÁlcsi, mind a szertartÁsi tÁrvÁnyre, mint ÁKrisztusra vezÁrlÁ mesterre", Ázhogy hitbÁl igazuljunk meg" (Gal 3:24).[11]

A tÁrvÁny felfedi bÁnÁket, de nem menthet meg bennÁket. Ahogy vÁ-zel megtisztÁ-thatjuk piszkos arcunkat, hasonlÁkÁppen, Isten erkÁlcsi tÁrvÁnyÁben meglÁjtva, mire van szÁksÁgÁnk, Áza bÁn Ás tisztÁjtalsÁg ellen" (Zak 13:1) megnyitott forÁsbÁ merÁ-tve, megtisztulunk Áza BÁjrány vÁrÁben" (Jel 7:14). Krisztusra kell nÁznÁnk, ÁzÁs amikor meglÁjtjuk Át... a Golgota keresztjÁn az egÁsz vilÁig bÁne alatt haldokolni, a SzentÁlek megmutatja... hogyan viszonyul Isten azokhoz, akik megbÁjnÁjk tÁrvÁnysegÁseiket".[12] Ekkor remÁnysÁggel telik meg a lelÁnk, Ás kezÁnket hittel az ÁrÁk Álet ajÁndÁkÁjt felkÁ-nÁlÁ MegvÁjtÁ felÁnyÁjtjuk (Jn 3:16).

Igazi szabadsÁgot kÁ-nÁjl. Krisztus azt mondta., hogy Ázmindaz, aki bÁnt cselekszik, szolgÁja a bÁnnek" (Jn 8:34). Ha ÁjthÁjguk Isten tÁrvÁnyÁt, nem vagyunk szabadok; de a TÁ-zparancsolat irÁnti engedelmessÁg igazi szabadsÁgot ad. Az Isten tÁrvÁnyÁnek korlÁtain belÁli Álet bÁntól valÁ szabadsÁgot jelent; a bÁn minden kÁ-sÁrÁ jelensÁgÁtól valÁ szabadsÁgot; az ÁleterÁnk felÁrÁ ÁjllandÁ aggodalomtÁ, lelkiismeret furdalÁstÁ, nÁvekvÁ bÁntudattÁ valÁ szabadsÁgot. A zsoltsÁrÁ-rÁ ezt mondta: ÁzTÁigas tÁren jÁjrok, mert a te hatÁrozataidat keresem." (Zsolt 119:45) Jakab a TÁ-zparancsolatra, mint Áza kirÁlyi tÁrvÁnyre", Áza szabadsÁg tÁkÁletes

tárványre" hivatkozott (Jak 2:8; 1:25).

Hogy megkaphassuk ezt a szabadságot, Jézus hív bennünket, hogy menjünk hozzá bünterheinkkel. Cserébe felkérjük az Ő igáját, amely kényű (Mt 11:29-30). Az iga a szolgálat eszköze. A teher megosztásával az iga megkönnyíti a feladatok teljesítését. Krisztus felkérjük, hogy velünk együtt hordja igánkat. Az iga maga a tárvány. "Én munkást Isten akaratához kéri a szeretet nagyszerű tárvány, amelyet Isten az Édenben kinyilatkoztatott, a Sínai hegyen kihirdetett, és az ójszövetségben a szövebre írt." [13] Amikor Krisztussal kérésig igában járunk, Ő viseli a súlyos terhet, és ártalmatlanság teszi az engedelmességet. Az Ő segítésével sikerül az, ami azelőtt lehetetlen volt. "Gy a szövebre írt tárvány győnyűsége és ártalmatlanság válik. Szabadok vagyunk, mert Isten parancsait akarjuk teljesíteni.

Ha a tárványt Krisztus szabad-tá ereje nélkül, nem szabadulunk meg a bűntől. De Isten megmentő kegyelme, amely nem hatálytalanítja a tárványt, a bűntől szabad-tá erőt kéri, mert "Én az Árnak Lelke, ott a szabadság" (2Kor 3:17).

Határt szab a bűnnek, és áldást hoz. Az egész világot behátrá és egyre nagyobb méreteket ártó bűncselekmény árdat - az erőszak, az erkölcsstelenég és a gonoszság - a T-zparancsolat mellőzésnek kétékezmenye. Ahol ezt a tárványt elfogadják, ott határt szab a bűnnek, helyes tettekre indít, és az igazság megvalósításának eszköze lesz. Az elveit tárványeikbe iktatás nemzetek nagy áldást tapasztaltak, viszont ezeknek az elveknek az elhagyása biztos hanyatlást von maga után.

Az 3testamentumi időkben Isten gyakran a tárványt iránti engedelmeségük arányában áldott meg népeket és egyéneket. "Én az igazság felmagasztalja a nemzetet" - mondja az Árs -, és "Én az igazsággal erősít meg a királyi szék" (Páld 14:34; 16:12). Azokat pedig, akik nem engedelmeskedtek Isten parancsainak, csapások sötétítik (Zsolt 89:32-33). "Én az Árnak Átka van a gonosznak hátrá; de az igazaknak lakhelyét megáldja." (Páld 3:33; vá. 3Máz 26; 5Máz 28) Ez az általános elv ma is áll.[14]

Á

A tárvány ártk árványúsége

Mivel a T-zparancsolat, az erkölcsi tárvány Isten jellemének visszatérő köze, elvei nem időlegesek vagy kényűmá nyektől függők, hanem ártalmatlanságok, vártozhatatlanok és állandó árványúek az emberiség számára. A keresztyének szíradokon árt szilárdan vallják Isten tárványának ártalmatlanságát, és meg vannak győződve arról, hogy az mindenkorra árványes.[15]

Tárvány a S-nain

tártántekek előtt. A

tárvány májra írt, mielőtt Isten kihirdette Izraelnek a T-zparancsolatot. Ha a S-nain tártántekek előtt nem lett volna tárvány, bűn sem lett volna, mert "Éza bűn... a tárványtelenség" (1 Jn 3:4). Az, hogy Lucifer "s angyalai vettek, azt bizonyítja, hogy májra a teremtés előtt is volt tárvány (2Pt 2:4).

Amikor Isten "dámot s

avát a saját kápmására megteremtette, lelkébe plántálta a tárvány erkácsi elveit, természetesen "ve számukra akaratának cselekvését. Tárványszegésük ismertette meg a bűnt az emberiséggel (Rám 5:12).

Később Isten azt mondta

"brahmá, hogy "hallgat brahmá az n szavamra; s megtartotta a megtartandókat, parancsolataimat, rendeléseimet s tárványeimet" (1Máz 26:4-5). Mázés májra a S-nain tártántekek előtt tanította Isten rendeléseit s tárványeit (2Máz 16; 18:16). Mázés első kárványnek tanulmányozásában kiderül, hogy a T-zparancsolatot j ismerték májra a S-nai-hegyi események előtt is. Ez a kárvány világgossá teszi, hogy még mielőtt Isten kihirdette a T-zparancsolatot, az emberek tisztában voltak azzal, miszerint mindaz helytelen, amit a T-zparancsolat megtilt.[16] Az erkácsi tárvány általános ismerete mutatja, Isten gondoskodott arról, hogy az emberiség tudomást szerezzen a T-zparancsolatról.

Tárvány a S-nainál. Egyiptomban, az igaz Istent nem

ismerő nép fogásáiban hosszú ideig s-nylő Izrael (2Máz 5:2) a bírványimádás s romlottság okában. Ennek kávetkezményeképpen Isten szentságáról, tisztaságáról s erkácsi elveiről alkotott fogalmaik nagyon eltompultak. Rabszolgaságuk nehézzé tette számukra az istentiszteletet.

Későbbesett

segélykérésükre vándorlásukat Isten megemlékezett brahmával kátt szávetságról, s elhatározta, kiszabadítja őket ebből a "vaskohé" (5Máz 4:20 - "j prot. ford.), s olyan országba viszi őket, ahol megtarthatják rendeléseit, s megőrizhetik tárványeiket (Zsolt 105:43-45).

Szabadulásuk után elvitte

őket a S-nai hegyhez, hogy kinyilatkoztassa nekik az erkácsi tárványt, uralmának alapelveit s a szertartást is, amelyből megtanulhatták, hogy a Megváltás engesztelő áldozata által "dváz" lehetnek. A S-nai-hegyen Isten kávetlenül, világos, egyszerű szavakkal mondta el a tárványt, "Éza bűnnek okát" (Gal 3:19), "Ézhogy felette igen bűnös legyen a bűn a parancsolat által" (Rám 7:13). A zsidók csak akkor ismerték fel tárványszegésüket, dábentek rá kátságbbejtő állapotukra, s akkor írták meg, hogy megváltásra van szükségük, amikor az erkácsi tárvány által les megvilágosított sba került eltorzult jellemük.

A tŕrvŕny Krisztus

visszajŕvetele elŕtt. A Biblia kinyilatkoztatja, hogy Isten tŕrvŕnye Sŕitŕin tŕmadŕsŕnak tŕrgya, ŕs az ŕsellensŕg tŕrvŕny elleni harca kŕzvetlenŕl a mŕsodik advent elŕtt lesz a legerŕebb. A prŕfŕcia jelzi, hogy Sŕitŕin rŕveszi majd az emberek nagy tŕbbsŕgŕt az Istennel szembeni engedetlensŕgre (Jel 12:9). A "ŕfenevad" hatalma ŕllyal (kŕnyszerŕve) a vilŕig figyelmeŕt Isten helyett ŕnmagŕra fogja irŕnyŕtani (Jel 13:3; e kŕnyv 12. fejezetŕben bŕvebbet megtudhatunk ezekrŕl a prŕfŕciŕkrŕl).

1. A megtŕmadott tŕrvŕny. Dŕniel 7. fejezete ezt a hatalmat kis szarvkŕnt ŕbrŕzolja. Ez a fejezet nŕgy nagy fenevadrŕl beszŕl, amelyet Krisztus kora ŕta a bibliamagyarŕzŕk a nŕgy vilŕghatalommal - Babilonnal, Mŕdŕ-Perzsiŕval, Gŕrŕgorsŕggal ŕs Rŕmŕval azonosŕtanak. A negyedik fenevad tŕ-z szarva azokat az orszŕgokat jelkŕpezi, amelyekre bukŕsakor a Rŕmai birodalom szŕtdarabolŕdott (Kr. u. 476-ban).[17]

Dŕniel lŕtomŕsa a kicsiny szarvra, a tŕ-z szarv kŕzŕtt tŕmadŕ rettenetes, istenkŕromlŕ hatalomra ŕsszpontosul, jelezve, hogy a rŕmai birodalom felbomlŕsa utŕn egy fŕlelmetes hatalom keletkezik. Ez a hatalom, amely megkŕ-sŕrli megvŕltoztatni Isten tŕrvŕnyŕt (Dŕin 7:25), Krisztus visszajŕvetelŕig fennmarad (lŕsd e kŕnyv 19. fejezetŕt). Ez a tŕmadŕs bizonyŕ-tja, hogy a tŕrvŕny ŕllandŕ fontossŕggal bŕ-r a megvŕlts tervŕben. A lŕtomŕs vŕge azzal nyugtatja meg Isten nŕpŕt, hogy ennek a birodalomnak nem sikerŕl eltŕrŕni a tŕrvŕnyt, mert az ŕ-tŕlet elpusztŕ-tja a kis szarvat (Dŕin 7:11, 26-28).

2. A szentek vŕdelmezik a tŕrvŕnyt. A mŕsodik adventet vŕrŕ szenteket engedelmessŕg jellemzi. A vŕgsŕ kŕzdelemben ŕsszefognak, ŕs kiŕllnak Isten tŕrvŕnye mellett. A Szentŕ-rŕs e szavakkal jellemzi ŕket: "ŕzakik megtartŕjk Isten parancsait, akiknŕl megvan Jŕzus bizonyŕgtŕtele" (Jel 12:17; 14:12 - ŕj prot. ford.), ŕs tŕrelmesen vŕrŕjk Krisztus visszajŕvetelŕt.

Ez a nŕp a mŕsodik adventre kŕszŕlve hirdeti az evangŕliumot, ŕs mŕsokat is az ŕrnek, mint Teremtŕnek az imŕdŕsŕra hŕ-v (Jel 14:6-7). Azok, akik szeretik ŕs imŕdjŕjk Istent, engedelmeskednek is neki; ahogy Jŕnos mondta: "ŕAz az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ŕ parancsolatait; az ŕ parancsolatai pedig nem nehezek" (1Jn 5:3).

3. Isten ŕ-tŕletei ŕs

a tŕrvŕny. A

hŕt utolsŕ csapŕs, amellyel Isten az engedetleneket bŕnteti, a templombŕl, ŕza mennyben a bizonyŕgtŕtel sŕtorŕnak templomŕbŕl" indul ki (Jel 15:5). Izrael jŕl ismerte a bizonyŕgtŕtel sŕtora kifejezŕst; ez a Mŕzes ŕllyal ŕpŕtett sŕtort jelentette (4Mŕz 1:50, 53; 17:8; 18:2). Azŕt neveztŕk ŕ-gy, mert a sŕtorban foglalt helyet ŕza bizonyŕig lŕdŕja" (2Mŕz 26:34), ŕs benne volt ŕza bizonyŕig kŕt tŕblŕja" (2Mŕz 31:18). Tehŕt a Tŕ-zparancsolat a "ŕbizonyŕig", amely az emberisŕgnek bizonyŕgot tesz Isten akaratŕrŕl (2Mŕz 34:28-29).

Jelenések 15:5 pedig így szól

bizonyítja a szenteknek a templomjáról beszélt, amely a "mennyei" van. Másrészt temploma csak a mennyei templom hasonmása volt (2Mkz 25:8, 40; v. Zsid 8:1-5); a Tízparancs eredeti példája a mennyei templomban van. Az is bizonyítja a Tízparancsot írték, hogy a végső ártatlan szorosán írték az Isten tiszteletének ártatlanságával.

A Jelenések könyve azt is

leírja, hogy a mennyei templom megnyílik, és az Isten szentekévé lesz Isten szentekévé (Jel 11:19). A szentekévé kifejezés a földi szentekévé utal, amelyben az Isten szentekévé voltak (2Mkz 34:27; v. 4Mkz 10:33; 5Mkz 9:9). A szentekévé Istenévé a mennyei templomban az eredeti frigidá, amely az Istenévé szentekévé igéit - az eredeti Tízparancsot - tartalmazza. Ezért világos, hogy Isten végső ártatlan ideje a világ felett (Jel 11:18) írték az Istenévé a mennyei templom megnyíltával és a Tízparancsot tartalmazó frigidá előtt bekerültével. Ez a kép megfelelően ábrázolja Isten tiszteletét, mint az ártatlan zsinort.

Á

A tisztelet az evangélium

A megvilágítás ajándék; nem a

tisztelet cselekedésért, hanem kegyelemből, hit által kapjuk (Ef 2:8). Nincs olyan tisztelet cselekedet, nincs olyan igyekezet, bármennyire méltó is a dicsőre, nincs olyan jó cselekedet - legyen az sok vagy kevés, ártatlan vagy nem az -, amely valamiképpen megigazíthatja a bűnt (Tit 3:5; Rm 3:20). [18] Az egész Szentírásban tisztelet az

írték az Istenévé az evangélium írték; az egyik áltámasztja a másikat.

A tisztelet az

evangélium a Szentírás előtt. Amikor Ádám és Éva vétkezett, megismerte a bűntudatot, a fátalmat, a hiányérzetet (1Mkz 3:10). Isten nem az őket elterelő tisztelet hatálytalanításával elgáttette ki szakszakt, hanem felkeltette nekik az evangéliumot, amely visszaállítja az embernek a Istennel való írték, és öt engedelmséghez segít.

Ez az evangélium a

Megvilágítás általi ártatlan írték a Megvilágítás az asszony magva, aki eljött egy napon, és legyőzi a gonoszt (1Mkz 3:15). Az Isten által elrendelt ártatlan rendszer fontos igazságot tanított az engesztelésről: bocsánat csak vérontás által - a Megvilágítás halála által - lehetséges. Ha hittek abban, hogy az ártatlan ártatlan jelképezi a Megvilágítás ártatlan halálát, bűnbocsánatot nyertek. [19] Kegyelem által megmenekültek.

Ez az evangéliumi ügymenet volt az Istennel kötött szerződés szövegének kiegészítése. Isten kegyeléből kánálta fel az emberiségnek ezt a szöveget (1Máz 12:1-3; 15:4-5; 17:1-9), amely szorosán összefüggött az Isten törvénye iránti engedelmességgel (1Máz 18:18-19; 26:4-5). Isten szövegében a jász, Isten Fia volt az evangélium kiegészítése, "azaz a Bíráló", "azaz aki megteremtette a világot alap-társa" (Jel 13:8). Amikor a dajka a várt, Isten kegyelme azonnal letbe lépett. Dajka ezt mondta: "Az Isten kegyelme a szerződéstől fogva valós, azaz a szerződés az őt előzők... azokon, akik megtartják az ő szövegét, azaz megemlékeznek az ő parancsokról, hogy azokat megcselekedjék" (Zsolt 103: 17-18).

A törvény az evangélium a szűz. A törvény az evangélium kiegészítése szoros kapcsolat van. A törvényhez a bevezetés a példát Istenre, mint Szabad-társa utal (2Máz 20:2). A törvény kihirdetése után Isten megparancsolta Izraelnek, hogy a törvényen oltárokat, azaz kezdje el bemutatni a megmentő kegyelmét kinyilatkoztatás ajándékait.

A szűz-hegy volt az a hely, ahol Isten kinyilatkoztatta Máz szent sátor a törvényét az abban végző szertartási törvény nagy részét. Isten ott akart találkozni az lakni a törvényvel, hogy rájuk rássa a földjeit, azaz megbocsássa bűnüket (2Máz 24:9 - 31:18). A szűz események előtti egyszerű ajándékos rendszernek ez a kibővített formája előre jelezte Krisztus kiegészítését munkáját, amelynek célja a bűnszűz megváltása az Isten törvénye tekintélyének az szentégek megdölgése volt.

Isten lakóhelye a földi templomban, a szentek szentében, a törvény tartalmazás frigidáda felállítás volt. A templomszolgálat minden része a megváltás jelképezte. A törzök állatok a megváltás engesztelő halálára mutattak, amely megmenti az emberiséget a törvény kárhoztatásaitól (Iájd a 4. és a 9. fejezetet).

A törvény a frigidába került, a szertartási törvényeket pedig az Isten által adott polgári rendszerekkel együtt Máz szent beárá azaz a törvények "nyvbe". Ennek a kiegészítésnek a helye a szöveg mellett volt, hogy ott "tanáskodjék" a törvény ellen (5Máz 31:26 - 0j prot. ford.). Valahányszor vártak, ez az "tanáskodás" el-tákte, azaz bonyolult kiegészítéseket támáztott az Istennel való megköltésre. A szűz-hegytől Krisztus haláláig a törvény a törvény szolgálatával ábrázolt evangéliumba vetett hit által reményt, bocsánatot nyertek, azaz megtisztultak.

A törvény az evangélium Krisztus kereszthalála után. Sok keresztes felismerte a Biblia ama tanítását, hogy mág Krisztus halála a szertartási törvényt eltávolította, az erkölcsi törvény folyamatos törvényességét megerősítette. [20] Figyeljék meg a bizonyításokat!

mondott. "Nem szabad azt képzelni, hogy Krisztus eljövetele megszabadított bennünket a törvény tekintélyétől; mert ez a há-vő és a szent élet törvénye szabálya, és ezért olyan változhatatlan, mint Isten igazságossága." [22]

Például megmagyarázta, milyen viszony van egyrészt az engedelmesség, másrészt a megmentő kegyelem evangéliuma között. A há-vőket szent életre szólóan, kártevő, szándékosan oda magukat "ez az igazságunk fegyverei" az Istennek. Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok a törvény alatt, hanem kegyelem alatt" (Róma 6:13-14). Tehát a keresztyének nem azért tartják meg a törvényt, hogy áldozni legyenek. Azokat, akik ezt megpróbálják, a bűn még inkább fogságban tartja. "Ameddig az ember a törvény alatt van, a bűn uralkodik rajta, mert a törvény nem mentheti meg az embert sem a kárhoztatástól, sem a bűn hatalmától. De azok, akik kegyelem alatt vannak, nemcsak megmenekülnek a kárhoztatástól (Róma 8:1), hanem erőt is kapnak a győzelemhez (Róma 6:4). Tehát a bűn továbbá nem uralkodik rajtuk." [23]

"A törvény végéig Krisztus, minden há-vőnek igazságszóra" - tette hozzá Például (Róma 10:4). Tehát mindazok, akik hisznek Krisztusban, felismerik, hogy Ő a törvénynek - mint a megigazuláshoz vezető út - végéig. Ám magunkban bűnösök vagyunk, de Jézus Krisztusban igazak, a nekünk tulajdonított igazsága által. [24]

Kegyelem alatt lenni nem azt jelenti, hogy a há-vő ember nyugodtan átközhet, "hogy a kegyelem annál nagyobb legyen" (Róma 6:1). Inkább a kegyelem erőt ad a bűn feletti győzelemhez. "Nincsen immár semmi kárhoztatás azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem lelkek szerint." (Róma 8:1)

Krisztus halála naggyá tette a törvényt, megvédte annak egyetemes tekintélyét. Ha a Tízparancsolatot meg lehetett volna változtatni, Krisztusnak nem kellett volna meghalnia. De mivel ez a törvény változhatatlan, áthagyásért halállal kellett fizetni. Kereszthalálával Krisztus teljes mértékben eleget tett ennek, lehetővé téve az emberek életét mindazok számára, akik elfogadják dicsőséges áldozatát.

Á

A törvény iránti engedelmesség

Nem lehet az áldozatot megkapni cselekedetekkel megszerezni. Az engedelmesség Krisztus megmentő kegyelmének gyümölcse. E csodálatos kegyelem által, amely kárhoztatás nélkül a kereszten mutatkozott meg, Isten megszabadítja a bűn bűntől és a bűntől. Bár a bűnösök voltak, Krisztus feláldozta életét, hogy megajándékozhatta őket az élettel. Isten átgátló szeretete a bűnbánás bűnszűrésben viszályt breszt, ami engedelmességben mutatkozik meg az oly bőven kárhoztatott kegyelem által. Az engedelmesség áldásait ismerő há-vők, akik megértik, hogy Isten fontosnak tartja a törvényt, végiggyakornak arra, hogy Krisztus szerinti életet éljenek.

Krisztus Ős a

tŰrvŰny. Krisztus

a legteljesebb mŰrtŰben tisztelte a TŰ-zparancsolatot. Ő, a nagy â€žVAGYOK", hirdette ki a SŰ-nai-hegyrŰl az Atya erkŰlcsi tŰrvŰnyŰt (Jn 8:58; 2MŰz 3:14; IŰsd e kŰnyv 4. fejezetŰt). FŰldi kŰldetŰse magŰban foglalta, hogy â€ža tŰrvŰnyt nagyŰ teszi, Űs dicsŰgessŰ" (Űsa 42:21). A zsoltsŰrok egyik szakasza, amelyet az Űtestamentum Krisztusra vonatkoztat, vilŰgossŰ teszi, hogyan vŰlekedett a MegvŰltŰ a tŰrvŰnyrŰl: â€žHogy teljesŰ-tsem a te akaratodat; ezt kedvelem, Űn Istenem, a te tŰrvŰnyed keblem kŰzepette van" (Zsolt 40-9; vŰ. Zsid 10:5, 7).

Krisztus evangŰliuma olyan

hitet Űbreszt, amely szilŰrdan vallja a TŰ-zparancsolat ŰrvŰnyŰt. â€žA tŰrvŰnyt... hiŰbavalŰvŰ tesszŰk-e a hit Űital? - kŰrdezte PŰl. - TŰvol legyen! SŰt, inkŰjbb a tŰrvŰnyt megerŰsŰ-tjŰk" (RŰm 3:31).

TehŰt Krisztus nemcsak

azŰrt jŰtt, hogy megvŰltsa az embert, hanem azŰrt is, hogy visszaŰllŰ-tsa Isten tŰrvŰnyŰnek tekintŰlyŰt Űs szentsŰgŰt, bemutatva az embereknek a tŰrvŰny fensŰgŰt Űs dicsŰgŰt, Űs pŰldŰt adva, hogyan kell viszonyulnunk hozzŰ. Krisztus kŰvetŰnek, a keresztŰnyeknek nagyŰ kell tenniŰk a tŰrvŰnyt a sajŰ ŰletŰben. Krisztus szeretettel engedelmeskedett. Űgy adott hangsŰlyt annak, hogy kŰvetŰnek is meg kell tartaniuk a tŰrvŰnyt. Amikor az ŰrŰk Űlet feltŰteleirŰl ŰrdeklŰdtek tŰle, Űgy vŰlaszolt: â€žHa... be akarsz menni az Űletre, tartsd meg a parancsolatokat." (Mt 19:17) Mindenkit Űvott ennek az elvnek a megszegŰsŰt. â€žNem minden, aki ezt mondja nŰkem: Uram! Uram! megyen be a mennyek orszŰgŰba; hanem aki cselekszi az Űn mennyei AtyŰm akaratŰt." A tŰrvŰnysegŰk nem lŰphetnek be oda (Mt 7:21-23).

Krisztus betŰltŰtte a

tŰrvŰnyt - nem megsŰntetŰvel, hanem engedelmes ŰletŰvel. â€žBizony, mondom nŰktek - szŰt -, mŰ-g az Űg Űs a FŰld elmŰlik, a tŰrvŰnybŰl egy jŰt a vagy egyetlen pontocska el nem mŰlik" (Mt 5:18). Krisztus hangsŰlyozta, hogy Isten tŰrvŰnyŰnek fŰ cŰljŰt mindig szem elŰtt kell tartani, teljes szŰ-vŰnkbŰl, lelŰnkbŰl, elmŰnkbŰl szeretni az Urat, Űs felebarŰjtunkat, mint magunkat (Mt 22: 37-38). De nem azt akarta, hogy kŰvetŰi Űgy szeressŰk egymŰst, ahogy a vilŰg Űrtelmezi a szeretetet, ŰnzŰn vagy ŰrzelgŰsen.

Hogy megmagyarŰzza, milyen

az a szeretet, amelyrŰl beszŰlt, Krisztus â€žŰj parancsolatot" adott (Jn 13:34). Ennek az Űj parancsolatnak nem az volt a szerepe, hogy elfoglalja a TŰ-zparancsolat helyŰt, hanem az, hogy â€žbemutassa, milyen is az igazi Űnzetlen szeretet, az a szeretet, amilyenre a FŰldŰn soha azelŰtt nem volt pŰlda. Ilyen Űrtelemben lehet parancsolatŰt Űjnak nevezni. Ez nemcsak egyszerŰen kŰtelezte űket, hogy szeressŰk egymŰst, hanem hogy Űgy szeressŰk egymŰst, â€žamikŰppen Űn szerettelek titeket" (Jn 15:12). Ez is bizonyŰ-tja, hogyan tette Krisztus nagyŰ Atyja tŰrvŰnyŰt."[25]

Az engedelmességben nyilvánul meg ez a szeretet. Jézus mondta: "Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartjátok." (Jn 14:15) "Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetemben." (Jn 15:10) Hasonlóképpen mi is, ha szeretjük Isten népeit, szeretjük Istent is, és azaz ő parancsolatait megtartjuk" (1Jn 2:3).

Csak akkor tudunk szőlőből engedelmeskedni, ha Krisztusban maradunk. "Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtőkén marad - mondta Krisztus -, aképpen ti sem, hanem ha én bennem maradtok... Aki én bennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt; mert nálam nem lehet semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:4-5). Hogy Krisztusban maradjunk, az én néktek keresztire kell feszítenünk, és tapasztalnunk kell azt, amiről Péter írta: "Én pedig nem én, hanem én bennem a Krisztus" (Gal 2:20). Aki így jár, annak Krisztus teljesíti az ígéretét: "Adom az én tőnyemet az ő elméjébe, és az ő szájába azokat, és leszek nekik Istenek, és ők lesznek nekem népek" (Zsid 8:10).

Az engedelmesség ajándékai. Az engedelmesség formálja a keresztény jellemet, és a jészes ágazat kelti benne, miközben névelszik, mint "az első született csecsemő", és Krisztus képmására formálódik (Iájd 1Pt 2:2; 2Kor 3:18). A bűnből Isten gyermekévé alakul bizonyoságot tesz Krisztus erejéről.

A Szent-írás kijelenti, hogy "az boldogok" mindazok, akik az Ő tőnyében járnak" (Zsolt 119:1); boldog, akinek "az Ő tőnyében van gyönyörűség", és aki "az Ő tőnyéről gondolkodik" "az Ő nappal" (Zsolt 1:2). Az engedelmességnek sok ajándéka van. (1) bűncsesség és ártalom (Zsolt 119:98-99); (2) bükkesség (Zsolt 119:165; (Ása 48:18); (3) igazság (5Máz 6:25; Ása 48:18); (4) erkölcsi tisztaság (Pálld 7:1-5); (5) az igazság ismerete (Jn 7:17); (6) védelem a betegségek ellen (2Máz 15:26); (7) hosszú élet (Pálld 3:1-2; 4:10, 22); és (8) az imameghallgatás bizonyosságja (1Jn 3:22; v. Zsolt 66:18).

Isten, amikor engedelmességre szól, sok-sok ajándékot ad (3Máz 26:3-10; 5Máz 28:1-12). Ha engedelmeskedünk, Isten "az első született tulajdona", "az évi király" és "az ézsák népe" leszünk (2Máz 19:5-6 - Áj kat ford.; v. 1Pt 2:5, 9), "az a Földnek minden népe" feljebbvalóvá tesz", "az éjszaka... és nem farkk" (5Máz 28:1, 13).

Á

Lábjegyzet

1.

Â

Holbrook, "What God's Law Means to Me", Adventist Review, 1987. január 15., 16. oldal

2.

Â

White, Selected Messages, 1/235. oldal

3.

Â

I. m. 1/218. oldal

4.

Â

VÃ¶l. The Westminster Confession of Faith, A. D. 1647, XIX.
fejezet, Philip Schaff; The Creeds of Christendom, 3/640-644. oldal

5.

Â

LÃ¡sd Taylor G. Bunch, The Ten Commandments (Washington
D. C.; Review and Herald, 1944), 35-36. oldal

6.

Á

„Ten Commandments”, SDA Bible Dictionary, jav.
kiad., 1106. oldal

7.

Á

A 3. sz. törvény jelentheti az „testamentum egyik részét”
is - a Biblia első könyvét (Pentateuch) (Lk 24:44; ApCsel 28:23).

8.

Á

A 3. sz. törvényben voltak bizonyos polgári törvények
szertartási rendelkezések. A polgári előírások nem a törvényeket
toldalokai voltak, hanem csupán a törvények elveinek kiegészítő
alkalmazásai. A szertartási előírások jelképezik az evangéliumot - a kegyelem
eszközét kánálva a bűnösöknek. Tehát a törvényeket a 3. sz. törvény fő része.
Vö. Jer 7:21-23; Francis D. Nichol, Answers to Objections (Washington
D. C.; Review and Herald, 1952), 62-68. oldal.

9.

Á

Arnold V. Wallenkampf, "Is Conscience a Safe Guide?" Review and Herald, 1983. Április 11., 6. oldal

10.

Á

Egyesek úgy magyarázzák Pál kijelentését: "A tervény vége Krisztus, minden hűvőnek igazságra", hogy a tervény vége vagy célja eljuttatni bennünket ahhoz a ponthoz, ahol meglátjuk saját bűnösségünket, Krisztushoz fordulunk bocsánatért, és hit által megkapjuk az Ő igazságát. (A "vége" [gárda! telos] szónak ez az alkalmazása megtalálható a 1Thessz 1:5; Jak 5:11 és 1Pt 1:9 versekben). Lásd a 23. Lásd jegyzet is.

11.

Á

V. SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/961.

oldal; Selected Messages, 1/233. oldal. A szertartási terv vezető mester is volt, amely a legnépszerűbb eszközök között Krisztushoz vezette az embert. A szentáldozat az áldozataival felhívta a bűnösök figyelmét Isten eljövendő Bírására, a Jézus Krisztus vére által kínált bűnbocsánatra, így ártva meg az evangélium nyújtotta kegyelmet. Ennek szeretetet kellett ébresztenie Isten tervében, míg az áldozatok bemutatták Istennek Krisztusban megmutatott szeretetét.

12.

Á

I. m. 213. oldal

13.

Á

White: Jézus élete, 272. oldal

14.

Â

VÃ¶. White: Elõtted az Ã©let, 173-183. oldal

15.

Â

A tÃ¶rvÃ©ny Ã©rvÃ©nyessÃ©gÃ©t vÃ©dõ tÃ¶rtÃ©nelmi hitvallÃ©sok:
The Waldensian Catechism, c. 1500; Luther's Small Catechism, 1529; Anglican Catechism, 1549 Ã©s 1662; Scottish Confession of Faith, 1560 (reformÃ©jtus); Heidelberg Catechism, 1563 (reformÃ©jtus); Second Helvetic Confession, 1566 (reformÃ©jtus); Thirty-nine Articles of Religion, 1571 (anglikÃ©jn); Formula of Concord, 1576 (evangÃ©likus); Irish Articles of Faith, 1615 (Ã©r pÃ©spÃ©ki); Westminster Confession of Faith, 1647; Westminster Shorter Catechism, 1647; Confession of the Waldenses, 1655; Savoy Declaration, 1658 (kongregacionalista); Confession of the Society of Friends, 1675 (kvÃ©ker); Philadelphia Confession, 1688 (baptista); Twenty-Five Articles of Religion, 1784 (metodista); New Hampshire Conference, 1833 (baptista); Longer Catechism of the Orthodox, Catholic, Eastern Church, 1839 (gÃ¶rÃ¶g-orsz), ahogy a The Creeds of Christendom idÃ©zi, kiad. Philip Schaff, szerkesztõ David S. Schaff (Grand Rapids; Baker Book House, 1983), 1-3. kÃ¶tet

16.

Â

Az első Âs második parancsolatra a hivatkozásokokat lásd
1MÁS 35:1-4; a negyedikre 1MÁS 2:1-3; az ÂttÂdikre 1MÁS 18:29; a hatodikra
1MÁS 4:8-11; a hetedikre 1MÁS 39:7-9; 19:1-10; a nyolcadikra 1MÁS 44:8; a
kilencedikre 1MÁS 12:11-20; 20:1-10, Âs a tizedikre 1MÁS 27

17.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 1/456, 894.
oldal; 2/528, 784. oldal; 3/252, 744. oldal; 4/392, 846. oldal

18.

Â

Questions on Doctrine, 142. oldal

19.

Á

Kain és Ábel járt ismert az Áldozati rendszert (1Móz 4:3-5; Zsid 11:4). Nagyon valószínű, hogy Ádám és Áva első ruhájait (1Móz 3:21) a bűntől megvédte engesztelési feláldozott állatok bőrből kapta.

20.

Á

Lásd pl. az alábbi történelmi hitvallásokat: The Westminster Confession of Faith, the Irish Articles of Religion; the Savoy Declaration, the Philadelphia Confession, and the Methodist Articles of Religion

21.

Â

VÃ¶l. The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/204. oldal;
White: PÃ¡rtiÃ¡rkÃ¡k Ã©s prÃ©fÃ©tÃ¡k, 324. oldal

22.

Â

Calvin, Commenting on a Harmony of Evangelists,
William Pringle fordÃ¡tsÃ¡sÃ¡ban (Grand Rapids; Wm. B. Eerdmans, 1949), 1/277.
oldal

23.

Â

The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/541-542. oldal

24.

Â

Mások úgy magyarázzák a "Krisztus a tervény vége" kifejezést, hogy Krisztus a tervény cölje (v. Gal3:24), vagy a tervény betöltése (v. Mt 5:17). Az a nézet illik a legjobban a Róm 10:4 szövegéhez, hogy Krisztus a tervény vége, a megváltás megvalósítása (v. Róm 6:14). Ez jól szembeállítja a hit általi megigazulás isteni mádját a tervény által való megigazulás emberi kátsárelével. Az evangélium üzenete az, hogy Krisztus a tervénynek - mint a megigazulás eszközeinek - vége mindenki számára, aki hisz" (The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/595. oldal). V. White, Selected Messages, 1/394.

25.

Â

Nichol, Answers to Objections, 100-101. oldal